

מ"ת (ירושלים) 21014-10-24 - מדינת ישראל נ' محمد טנינה (עוצר)

מ"ת (ירושלים) 21014-10-24 - מדינת ישראל ע"י נ' محمد טנינה ע"י ואוח"לום ירושלים
מ"ת (ירושלים) 21014-10-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד גליה פרץ

נגד

1. محمد טנינה (עוצר) ע"י

ב"כ עו"ד מונעם TABAT

2. טעמה אלואסטה (עוצר) ע"י

ב"כ עו"ד אכרם חילחל

בית משפט השלום בירושלים

[03.11.2024]

כבוד השופט ענת גרינבאום-שמעון

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק

סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996.

ב"כ המשיבים חולקים על קיומן של ראיות לכואורה - ושאלת זו עוסקת ההחלטה דן.

כתב האישום

נגד המשיבים הוגש כתב אישום מתוקן המציין קשרם לעברות של קשייתם לשער לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) + 12(4) לחוק הכנסה לישראל, תשי"ב-1952, החזקת כלי פריצה לרכב, בצוותא חדא לפि סעיף 413ז לחוק, ניסיון זיווג סימני זיהוי שלרכב, בצוותא חדא לפি סעיף 413ט בצוירוף סעיפים 25 ו-29(א) לחוק, ניסיון פריצה לרכב בכונה לגנוב, בצוותא חדא לפि סעיף 413ז בצוירוף סעיפים 25 ו-29(א) לחוק וניסיון גניבת רכב, בצוותא חדא לפि סעיף 413ב בצוירוף סעיפים 25(א) לחוק.

על פי עבודות החלק הכללי של כתב האישום, המשיבים הם תושבי אזור יהודה, שומרון וחבל עזה (להלן: "האזור") ואינם מחזיקים באישור שהייה או תעסוקה כדין.

עובר למועדים המתוארים בכתב האישום, קשרו המשיבים קשר עם נדים מצרי (להלן: "מצרים") ואחרים שזהותם אינה ידועה, שתכליתו גניבת כלי רכב מתחומי ירושלים והעברתם לתחומי האזור.

במסגרת הקשר הצעידו חברי הכנסייה ברכב מסווג פיאט פונטו לבן ל.ג. 57-671-13 (להלן: "הרכב המוביל"). עוד במסגרת הקשר תיאמו ביניהם את הפרטים וחילקו חברי הכנסייה תפקידים. על פי עובדות האישום, ביום 13.9.24 בשעה 00:00 חנה הרוי אוחזין (להלן: "אוחזין") את רכבו שברולט מאליו ל.ג. 72-75-535 (להלן: "השברולט") ברחוב דור פינת אל מוטלה בירושלים. זמן לאחר מכן, נסעו המשיבים ואחד מחברי הכנסייה ברכב המוביל על כביש 1 לכיוון מנזרת הראל כשברטותם מפתח מותאם לרכב השברולט, טאבלט, מחשב רכב קטן ושני מפתחות רכב נוספים ובכונתם לגנוב את השברולט. עת הגיעו למנזרת הראל הבחנו בחסימה משטרתית ועצרו את הרכב המוביל. אז הורה כח שיטור על מעצר המשיבים יותר חברי הכנסייה.

המשיבים סייבו לפתח את דלת הרכב המוביל עד שכח השיטור נאלץ לשבור את חלון הרכב ולהוציא את המשיבים תוך שימוש בכח סביר.

במהלך, איתר כוח שיטור את רכב השברולט, פתח אותו והתנייע אותו באמצעות המפתח המותאם וכן נמצא בתוכו כלי פריצה ולוחית זיהוי מזויפת אשר בכוונת המשיבים וחברי הכנסייה היה להחליפה בלוחית זיהוי מקוריית של השברולט.

טעוני הצדדים בתמצית, טוענת המבוקשת כי מדובר בפרשייה רחבה היקף כאשר כתב האישום דן הוא התקיק העיקרי הראייתי המבוססת את עבירות הקשר נסמכת על האזנות סתר אשר בוצעו במשך מספר חודשים במסגרת שיחות מפלילות. השימוש של אותן שיחות עם איכונים ומחקרים תקשורת מלמד על המיקום שלהם וקשר אותם לתוכן האזנות הסתר. המשיבים הגיעו בשעות הלילה לשכונות בית צפאפה וניצפו כאשר הם יוצאים מרכב השברולט. המעורב חאלד הגיע לאסוף אותם בפיאט לבנה, אסף אותם והם נסעו מבית צפאפה לכביש 1, אז התבצע המעצר. בחיפוש בפיאט התגלה מפתח מותאם לרכב השברולט, שני מחשבים נישאים, מחשב כף יד שמיועד לפריצות כל רכב ושני מפתחות. המשיבים אישרו בתשואל בשטח כי הגיעו מבית צפאפה. בחיפוש שהתבצע בבית צפאפה אותר רכב השברולט והשופרים התנייעו אותו באמצעותו. בשברולט התגלו כלי פריצה נוספים ולוחית זיהוי מכאן למדים על הכוונה שהיא למשיבים להחליף את לוחית הזיהוי. המשיבים מכחישים בחקרותיהם ולא מספקים כל הסבר מניח את הדעת.

ביחס לטענה כי חאלד שוחרר ללא כל תנאי, הבהיר המבוקשת כי המודעות שלו למעשי חברי הכנסייה אינה ברורה וכי הכוונה היא להגיש נגדו כתב אישום. המבוקשת אף הפנתה למזכרו של פקד דרعي מיום 30.10.24 בעניין זה והציגה פתקית לעיני בית משפט בלבד.

ב' כ המשיב 2 טען כי מאשר קיומן של ראיות לכואורה ביחס לעברית השב"ח אך חולק על קיומן של ראיות ביחס לכל יתר העבריות. אין שום ראייה המלמדת כי שני הצדדים קשר והעובדה שלא יוחסו לו להם אירועים אחרים מלמדת על כך. אין להם כל קשר לרכיב יונדי איווניק או לעניין היזוף. נוגג הרכיב בו נעצרו הצדדים בחלוקת היסע ברכבו 3 תושבי שטחים תמורים כספ', יש לו עבר פלילי וברכבו נתפסו כל' פריצה שהוסתרו מתחת לפסל האחורי ולמרות זאת הוא שוחרר בעקבות עצמית. אין כל בסיס להבנה בין הצדדים. אשר לרכיב השברולט, הוא כלל לא שייך לאוון אלא בבעלות מיראל יזבק. מחומר החקירה עולה כי הרכיב עבר ידיים בשטחים ולמעשה כלל לא ברור מי הכנסים אותו לבית צפאפה. לא ברור איך קשורים את הצדדים לניסיון הפריצה לרכיב. על כל' פריצה שנתפסו מתחת לפסל האחורי לא נמצא כל מממצאי ט"א או דנ"א. ישנו דו"חות שוטרים שעוקבים אחרי הכנופיה שמתנוידת במאליבו ואם כך מ"יחסים להם את המפתח המשוכפל. ב' כ המשיב 2 הוסיף כי מעיר שחרסים חומרិי חקירה בתיק וביניהם דו"חות עיקוב. אין ראיות לניסיון פריצה לרכיב המאליבו או ליזוף של לוחית היזהי. במהלך טיעוני המשיב 2 הבהיר המבוקשת כי בכתב האישום המקורי נפלול מספר טעויות והצהירה כי ייגש כתוב אישום מתוקן - בין היתר כי לא מioוחס למשבכים כי נסעו ברכב יונדי איווניק אלא פיאט פונטו וכי הרכיב המוביל אינו "רכיב המוביל המזויף" אלא אך "רכיב המוביל".

ב' כ המשיב 1 טען כי הוא מצטרף לדבריו ב' כ המשיב 2 והבהיר כי מסכים לקיומן של ראיות לכואורה אך ביחס לעברית השב"ח. הצדד שהוא ברכיב לא שייך לו. נוגג הרכיב - חאלד - שוחרר. מכל הפריצה נלקחו מעתקים ולא נמצא כל מוצר פורנזי, על אף שהמשבכים נעצרו ללא כפפות או עם דבר אחר שיכל להסתיר את ידיהם. ככל שהמבוקשת נשמכת על ראיות מערכת "עין הנצ"ן" אין לקבל ממצאים אלו וכן פגמים במערכת. רכב השברולט היה אמרור להימכר לחalker חילוף ומشكך לא סביר שיגנבו אותו.

המבוקשת הבהיר בטיעוניה כי הצדדים נצפו במסלולים הן על ידי הבילוש והן על ידי העיקוב אך דו"חות אלה לא ימסרו למשבכים וכן קיומה של בקשה להוצאה תעודת חיסין.

כידוע, לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה בבית המשפט בוחן האם חומר הראיות הגולמי שלפניו מקיים תשתית ראייתית לכאורה המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי (ראו: [בש"פ 8087/95](#) [ゾדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ\(2\) 145, 133 \(1996\); בש"פ 18/3409](#) בריל נ' מדינת ישראל (פסקה 15, 3/6/2018).

בקשר זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא בוחן את חומר החקירה "על פניו" ואת כוח ההוכחה הפטונציאלי הטעון בו (ראו הלכת זודה בעמ' 145; [בש"פ 6103/20](#) פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 22, 20, 22, 21/9/2020) ; [בש"פ 2361/09](#) מצארווה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 5/5/2009) ; [בש"פ 2971/21](#) אל זיאדנה נ' מדינת ישראל (פסקה 8, 29/6/2021); [בש"פ 640/20](#) קטן נ' מדינת ישראל (פסקה 7, 4/2/2020) ; [בש"פ 6837/13](#) חרבות נ' מדינת ישראל (פסקה 6, 28/10/2013); [בש"פ 7376/20](#) אברהים חממד נ' מדינת ישראל (פסקה 5, 6/11/2020); [בש"פ 18/7494](#) זוהר שרון נ' מדינת ישראל (11/11/2018)).

מן הכלל אל הפרט.

סעיף 85 (4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי כתוב האישום יוכל את "תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבירם".

עיוון בכתב האישום המתוקן מעלה כי אין בו כל תיאור עובדתי של ניסיון פריצה לרכב השבROLט בכוונה לניגוב או של ניסיון גניבת רכב השבROLט.

בכתב האישום אף לא פורט כיוון נסיעתם של המש��בים אלא נטען בדיון בפניו בלבד כי נסעו לכיוון היציאה מירושלים. די באמור, על מנת לקבוע כי כתב האישום כלל אינו מגלה עבירות של ניסיון פריצה לרכב וניסיון גניבת רכב. אך גם היה בכתב האישום תיאור עובדתי של העבירות האמורות, סבורני כי לא הונחה בפניו תשתיית ראייתית המבוססת אותן, כפי שיפורט להלן.

במסגרת הדיון, טענה המבקרת המש��בים צפפו כאשר הם יוצאים מרכב השבROLט (ראה פרוטוקול הדיון מיום 30.10.24, עמ' 11, ש' 31) - אך כל ראייה לא הוצאה בעניין, אין בחומר החקירה שהועברו לעיוני כל דוח, מסמך או ראייה אחרת המבוססים טיעון זה.

הADB ניסיון צפפים הון על ידי הבילוש והן על ידי העיקוב אך "חברי לא קיבל דוחות לאחר שהוגשה בקשה להארכת מועד להוצאה החסין אשר אושרה" (פרוטוקול הדיון מיום 29.10.24, עמ' 7, ש' 24). ברי כי בהעדר ראייה בעניין לא ניתן לטעון טענות אלו.

עוד טענה המבקרת כי המשﬁבים "מבינים שעלו עליהם ומציעים יציאה מירושלים ונתפסים במנזרת הראל" (פרוטוקול הדיון מיום 29.10.24, עמ' 7, ש' 26).

אמנם קיימת אינדיקציה מסוימת לטענה זו במסמך המכונה "זיכרון ראשוני פריקת הטלפון של החשוד טעמה לאלאוסטה" של רס"מ שמואל אסיג- מדובר בתמצית של חומרים שנפרקו מהטלפון הסלולרי של המשﬁב 2 ובין היתר נמצא עליו תמונה של כלי רכב והतכתבות מיום 13.9.24 בין ובין איש קשר המכונה "abbo צمراה", כאשר בשעה 05:30 - נשלחה הודעה "יש משטרת ורחפן", עוד התכתבויות ובשעה 05:32:05 "סמור על אלהים ותיזהר (תהי ערני)" ובשעה 05:37 - "זמןתי רכב שני".

עם זאת, החומר שנפרק מהטלפון הסלולרי האמור לא מצוי בתיק אלא מדובר במסמך בלבד, התכתבות היא מול אחר שאינו מי מהמשﬁבים ומילא אין באמור בתכתבויות אלו כדי לבסס ראיות למשﬁים בבית צפאפה. בשים לב לאמור, לא היה מקום ליחס למשﬁבים עבירות של ניסיון פריצה לרכב בכוונה לניגוב וניסיון גניבת רכב.

ניתוח הראיות ביחס ליתר העבירות
מניתוח חומר הראיות עולה תמונה לפיה בבוקר יום ה-13.9.24 אכן שהו המשﬁבים בשכונת בית צפאפה, בירושלים. הדבר עולה מගרטותו של מצרי לפיה נכנס לשדרה שלא חוק על מנת לעבוד, הגיע לבית צפאפה ושם ישן, למחרת, התקשר לאדם בשם חי'אלד (להלן: "חי'אלד") וביקש שייחזר אותו בתשלום הביתה. לטענת מצרי הואפגש במשﬁב 1, שעבד אצל מישהו אחר לא יודע אם בבית צפאפה והציג לחזר אליו ביתה, המשﬁב 1 אמר כי הוא מעוניין וכן גם המשﬁב 2 שעמו רוצה לחזר. חי'אלד אסף את מצרי והמשﬁב 1 ואז אספו את המשﬁב 2 מתחנת אוטובוס בבית צפאפה (ראה חקירה מיום 13.9.24, עמ' 5-6).

גרסת מצרי מתחזקת גם בגרסאות המשﬁבים עצם אשר מאשרים כי נכנסו לישראל שלא חוק למטרות עבודה באתר בנייה ועלו לרכב הפיאט (ראה חקירת המשﬁב 1 מיום 13.9.24, עמ' 6, ש' 31 וחקירת המשﬁב 2 מיום 13.9.24, עמ' 5, ש' 27) והמשﬁב 1 אף מאשר כי הגיע לבית צפאפה לאתר בנייה וישן שם וכי מצרי התקשר לנוג פיאט שבוא לחתות אותן (ראה חקירת המשﬁב 1 מיום 13.9.24, עמ' 16).

אף המעורב חי'אלד מאשר בגרסתו כי הגיע לאסוף את המשﬁבים ואת מצרי, ממייקום שנשלח אליו בויז, לא יודע את שם המקום, וזאת לאחר שהתקשרו אליו וביקשו הסעה בתשלום, ברכבו מסווג פיאט פונטו לבן (ראה חקירת חי'אלד מיום 13.9.24, עמ' 5, ש' 30).

לאמור מתווסףים תוכרי פלט איכונים של המשﬁב 1 - ולפיו ביום 13.9.24 אוכן במלון הנגיד רחוב שח בירושלים ובהתאם לזכר רס"מ סלמן מיום 21.9.24 - המשﬁב 2 אוכן ביום 13.9.24 במעלה אדומים, גילה ושלום מצוין המלכה. נכון האמור, ניתן לקבוע כי ביום 13.9.24 בשעות הבוקר נמצאים המשﬁבים בשכונת בית צפאפה, בירושלים. יש בכך, להקיים תשתיית ראייתית לעבירות כניסה לשדרה שלא חוק לגבי שני המשﬁבים, עבירה אשר מילא אינה בחלוקת.

מייקום השבROLט בבית צפאפה

מניתוח חומר הראיות עולים שני דברים. האחד, כי במועד האמור, קרי ביום 13.9.24, מצוי רכב השבROLט שפרטיו בכתב האישום בשכונת בית צפאפה בירושלים. השני, כי ברגע לאמור סעיף 1 לכתב האישום הרי שבמועדים המזוהים לכתב האישום, אוחזין אינו בעל הרכב ולא היה זה שחנה את כל הרכב בבית צפאפה.

על פי גרסת אוחזין מיום 18.9.24 הוא קנה את רכב השברולט מאליבו מבוחר ערבי מנכרת עילית, תשלום לו 7,000 ל"נ ולקח את הרכב. לא נעשתה העברת בעלות ולאחר 7 חודשים התקלקל המנווע. אז השאיר את הרכב לבוחר ערבי מהר גילה לפירוק, כאשר הרכב היה גמור לדבורי "מאותו היום אין לי שום קשר לרכב" (עמ' 2, ש' 5). חאלד יזבק מאשר בחקירתו ביום 17.9.24 כי מכיר את הרכב לאוחזין תמורת 7,000 ל"נ וכי לא עשו העברת בעלות אלא זכרן דברים.

מהודעתו של סעד חניחן, מזכיר של רס"ב בכיר מיום 19.9.24 ומזכיר של פלאח מיום 18.9.24 עולה כי אכן רכב השברולט "החליף ידיים" בשטחים.

הנה כי כן, מחומר הראיות נראה כי במועדים הרלוונטיים לכטב האישום הרכב כבר אינו בשימושו של אוחזין - ומדובר לא היה רשום על שמו - וכי הועבר מאדם אחד לאחר, כטענת ב"כ המשיבים, ואף נקנה לצורך פירוק. כאשר לא ברור מהאמור כיצד הגיע הרכב השברולט לבית צפפא.

עם זאת, העובדה היא כי ביום 13.9.24 בסמוך לשעה 09:30 נמצא רכב השברולט, הלכה למעשה למשה, ברחוב בדור פינת אל מוטלה (ראה מזכיר של השוטר אסולין מיום 13.9.24).

הימצאות המשיבים ברכב פיאט פונטו אין מחלוקת כי המשיבים, מצרי וח'אלד נעצרו ברכב פיאט פונטו לבן במנhardt "הראל" ביום 13.9.24 בין השעות 06:00-09:30. ממצאי החיפוש ברכב הפונטו

בהתאם למזכיר של השוטר חנינה מיום 13.9.24 בחיפוש ברכב הפיאט פונטו נתפסו מחשב טאבלט בגודל כף יד, מפתח של רכב שברולט, 2 שלטים של רכב, מחשב רכב קטן.

על פי מזכיר השוטר פחימה מיום 13.9.24, במהלך סריקת רכב הפיאט מצא מתחת למושב האחורי זוג מפתחות ועל פי מזכיר של השוטר בן חמו מיום 13.9.24, בפייט פונטו זיהה על המושב האחורי מפתח שחור עם כסוף. בהקשר זה, יש לציין כי המשיבים מכחישים כל קשר למצאים וטוענים כי לא עלו לרכב הפיאט עם תיקים. מנגד, ח'אלד טוען בחקירהו כי לשלוות הנוסעים ברכב היו תיקים.

מזכיר של השוטר אסולין מיום 13.9.24, עולה כי הוא ביצע סריקה באזורי בית צפפא ואיתר ברחוב בדור פינת אל השברולט ואף הצליח להתנייע באמצעות המפתח.

העובדת כי בראשות המש��בים (כמו גם יוושבי הרכב הנוספים) נתפס שלט רכב השברולט, אשר נבדק ונמצא כי פותח ומונע את רכב השברולט, מהווע תשתיתית ראייתית מספקת לצורך עבירת החזקת כל' פריצה לרכב.

מצאי החיפוש בראשות השברולט מזכיר של השוטר אסולין מיום 13.9.24, עולה כי במסגרת החיפוש בשברולט נמצא כל' פריצה בשקייה שחורה בתא הcpu, שלט של רכב ושתי לוחיות רישוי עליהן המספר 72-575-53 מתחת לשטיich בין המושב האחורי לתא המטען. בתיק קיימת חוו"ד מומחה מכשרי פריצה של רב נגד ארץ הורוביץ, ביחס לכלים שנתפסו ולפיה יכולים לשמש ככל' פריצה וגניבת כל' רכב.

זה המקום לציין כי בסעיף 5 לכתב האישום נתען כי בtower רכב השברולט נמצא לוחית רישוי מזויפת שמספרה 72-010-44 וכי בכוונת המש��בים וחברי המכונפה להחלפה בלוחית זהה המקורית של רכב השברולט. עם זאת, האמור אינו מתישב עם מזכיר של השוטר אסולין ולפיו על גבי הרכב הותקנה זה מכבר ל.ז. שמספרה 72-010-44 ואילו בtower הרכב נמצא לוחית זהה המקורית של הרכב, מספרה 72-575-53 מוסלקות תחת השטיich בין המושב האחורי לתא המטען.

הנתען בכתב האישום אף לא מתישב עם האמור בחוו"ד מומחה לגילוי זופי כל' רכב של רס"מ אושרי סולימני. ראשית, בחוות הדעת נקבע כי מספר השלדה של רכב השברולט כפי שנבדק توأم את מספר הרישוי 72-575-53.

הבדיקה בוצעה ביום 16.9.24 ולאחר שנגרר הרכב מבית צפפא לאתון ייעוד. עוד עולה מהחוות הדעת, הן על פי הכתוב בה והן על פי התמונות שצולמו על ידי שוקר הזרה, כי על רכב השברולט היו מותקנות זה מכבר 2 לוחיות זהה שמספרן 72-010-44. לוחיות אלו, הקדמית והאחרית צולמו ולגביהם נכתב כי "תמונה שחוקר זרה ויטלי קורילוב צילם טרם פירק את הלוחיות מהרכב והניח אותן על מושב האחורי" (עמ' 15 לחוות הדעת) וכן נכתב לגביון כי "לוחיות רישוי אשר אורתו על מושב האחורי, לאחר שחוקר זרה ויטלי קורילוב פירק את הלוחיות מהרכב" וכן "צילום הלוחיות שאורתו במושב האחורי ברכב" (עמ' 13 לחוות הדעת).

זהו אומר כי, בעת שהגיעו אל רכב השברולט כבר היו מותקנות עליו לוחיות זהה מזויפות ולפיכך האמור בסעיף 5 בכתב האישום, לפיו בכוונת המשﬁבים היה להחליף את לוחיות זהה, איןנו נכון. זאת ועוד, גרסת אחיוון בעניין לוחית זהה מעלה סימני שאלה נוספים כאשר בחקירהו טען כי היה זה שפירק את לוחית זהה הachableות של הרכב, חתק אותה לחטיות והשליכה לפח וכי לרכב לא הייתה לוחית זהה שנייה כיון שגם נפלה (חקירה אחיוון מיום 18.9.24, עמ' 2, ש' 5).

אין בחומר החקירה כל ראייה המלמדת כי המשיבים היו אלו שהתקינו את ל.ז. המזוייפת על גבי הרכב או ניסו לזייף לוחית זיהוי והדברים אמורים ביתר שאת בשים לב לגרסתו של אוחין בעניין.

אף ביחס לכל הפריצה שנטפסו בשברולט, אין כל ראייה כי המשיבים היו אלו שהניחו אותן ברכב או כי המשיבים קשורים אליהם בדרך כלשהי ולפיכך אני קובעת כי אין ראיות לכך שהיא של ניסון זיו סימני זיהוי של הרכב, בנסיבות דחא או להזקת כלי פריצה ביחס לכלים שנטפסו בשברולט.

קשרת קשר לעשות פשע בעניין זה הפנתה המבקשת לשיחות הרלוונטיות בהזנות הסתר, אשר בוצעו משך חודשים, כר' טענה, לחברו הכנפייה.

השיחות שהועברו לעיוני נערכו בין ח'אלד למצרי ומהן עולה כי מצרי מבקש איסוף מבית צפאפא (שיחות מיום 13.9.24 בין השעות 05:46 לשעה 07:02).

עוד הועברה לעיוני אוסף שיחות מיום 21.8.24 בין אדם המכונה "צדאם" למצרי, אשר יש בהן אמירות מפלילות לעניין גנבת כלי לרכב אך לא ברור מה הקשר של המשיבים לשיחות האמורות. ישן 2 שיחות, אף הן מיום 21.8.24, שיחות 1166 ו-2532 אשר יש בהן להחשיד את המשיבים במעורבות בגנבת כל רכב במועד האמור, אך לא ללמד על קשר קשר. מעבר לא הועברו לעוני שיחות נוספות או ראייה אחרת המלמדת על קשר הקשר שנעשתה בין המשיבים ליתר חברי הכנפייה למטרת גנבת כל רכב.

ב אלה הדברים, אני קובעת כי אין די ראיות לביסוס עבירה קשר לעשות פשע.

gresot ha-mishibim
נכון הוא כי המשיבים מרחיקים עצם מהירות משותפת, גרסאותיהם סותרות זו את זו בשאלת ההיכרות והדבר עשוי לחזק את הראיות נגדן.

המשיב 2 טוען בחריפות כי לא מכיר את האנשים שהיו איתו ברכב. אין לו קשר למצרי. מכחיש את ההתקשרותו הטלפונית ביניהם.

מנגד, המשיב 1 טוען בחריפות כי מכיר את המשיב 2 מהכפר ושותח עימו לפני שבועיים וכי כלל לא מכיר את ח'אלד מצרי העיד כי מכיר את המשיב 1 ואף קבע אליו לעבוד יחד בבית צפאפא (ראייה חוקית מיום 30.9.24, עמ' 6, ש' 34).

עם זאת, אין בסתרות האמורות למלא את החסר הראיתי בעבירות לגבייה נקבע כי אין תשתיית ראייתית.
סיכון של דבר

לאחר שיעינתי בחומר החקירה מצאתי כי קיימת תשתיית ראייתית אך ביחס לעבירה כניסה ושהיה בישראל שלא כחוק ולבירה של החזקת כל פריצה לרכב, בנסיבות דחא.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ה, 30 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.